

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/119/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220201550
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1220201550.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: H. W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.W. X, O., zast. U. S. Y. W..Y..R., so sídlom L. E. X, XXX XX W., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: Slovenská Y. - G. Q. W. W., so sídlom Y. XXXX/XX, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.06.2020, č.k. 19C/26/2020-57, jednomyseľne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .
Žalobcovi sa n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I) a žalovanému náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal (výrok II).
2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 1 ods. 1, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moc (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), § 159, § 161 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že zistil, že na Okresnom súde Bratislava II sa začalo skôr konanie s tými istými stranami sporu a s totožným predmetom konania, ktorým je náhrada škody za nezákonný postup orgánov verejnej moci. Konanie je na Okresnom súde Bratislava II vedené pod sp.zn. 31C/26/2020 a bolo začaté dňa 28.03.2020 o 4.28 hod. Nakoľko žalobu v danej veci doručil žalobca súdu prvej inštancie dňa 28.03.2020 o 4.41 hod. ustálil, že uvedené konanie sa začalo neskôr ako konanie vedené pod sp.zn. 31C/26/2020. I keď v konaní vedenom pod sp. zn. 31C/26/2020 žalobca ako žalovaného označil Slovenskú republiku - zastúpenú Generálnou prokuratúrou SR, žalovaným subjektom je tak ako aj v tomto konaní len Slovenská republika, pričom Generálna prokuratúra SR v konaní 31C/26/2020 a Ministerstvo spravodlivosti SR v konaní 19C/26/2020 vystupujú len ako orgány konajúce v mene žalovaného Slovenskej republiky, a to v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd prvej inštancie neskôr začaté konanie o tej istej veci vedené tunajším súdom pod sp. zn. 19C/26/2020 zastavil.
3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 256 ods. 1 C.s.p., pričom vyvodil, že zastavenie konania procesne zaviniel žalobca, preto bolo dôvodným priznať nárok na náhradu trov konania žalovanému. Nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.
4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. b), § 365 ods. 1 písm. d), § 365 ods. 1 písm. f), § 365 ods. 1 písm. g) a h) C.s.p.. Namietal, že uznesenie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, nezákonné a nedostatočne odôvodnené. Mal za to, že súd prvej inštancie dostatočne neprihliadol na skutočnosti, ktoré osvedčil v žalobe. Bez toho, aby súd skúmal a odôvodnil svoje konanie, znemožnil mu realizáciu procesných práv. Povinnosťou súdu bolo vydať uznesenie a vyzvať ho na odstránenie nedostatku v označení žalovaného. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne.

6. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 28.03.2020 o 04:41 hod., zapísanou pod sp.zn. 19C/26/2020, domáha od žalovaného zaplata sumy 1.750 000 eur titulom majetkovej ujmy a sumy 950.000 titulom nemajetkovej ujmy. Dôvodiac tým, že bol stíhaný v niekoľkých trestných veciach v identickej veci, a to:

U.) Č.: R.-XXXX/X-R.-O., R. V. O. H. - konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II sp.zn. 5T/214/2007 bolo zastavené z dôvodu oslobodenia spod obžaloby rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.09.2016 sp.zn. 3To/84/2016

O.) Č.: R.V.-XXX/X-R.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 23.04.2017, č. 3Pv 289/14/1102-30

D.) Č.: R.-XXXX/-R.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 25.07.2017, č. 3Pv 289/14/1102-36

P.) Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 25.07.2017, č. 3Pv 289/14/1102-36

A.) Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 23.04.2017, č. 3Pv 289/14/1102-30

E.) Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 21.01.2019, č. 4Pv 20/19/1102-3.

Uviedol, že škoda mu vznikla následkom nezákonných rozhodnutí a nezákonného postupu orgánov verejnej moci. Nezákonného rozhodnutia sa orgán verejnej moci dopustil, tým, že vydal rozsudok vo veci sp.zn. 5T/214/2007 zo dňa 17.03.2016, uznesenie o obžalobe vydané Okresnou prokuratúrou Bratislava II sp.zn. 3Pv 390/2006, vznesenie obvinenia zo dňa 25.04.2006, uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 27.03.2006, Č.: R.-XXXX/X-R.-O., ako aj vydaním uznesení o obvinení a o začatí trestného stíhania na základe R.-XXX/X-R.-O.-XXXX, Č.: R.-XXXX/X-R.-O.-XXXX, Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, ako aj Okresnou prokuratúrou Bratislava II v trestnom konaní sp.zn. 3Pv/289/14/1102. Trestné konania sa skončili oslobodzujúcim rozsudkom, a to z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a proti rozsudku vo veci sp.zn. 5T/214/2007 zo dňa 17.03.2016 podal odvolanie a proti každému z trestných konaní sa bránil.

7. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 31C/26/2020 odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 28.03.2020 o 04:28 hod., zapísanou pod sp.zn. 31C/26/2020, domáha od žalovaného zaplata sumy 1.750 000 eur titulom majetkovej ujmy a sumy 950.000 titulom nemajetkovej ujmy. Dôvodiac tým, že bol stíhaný v niekoľkých trestných veciach v identickej veci, a to:

U.) Č.: R.-XXXX/X-R.-O., R. V. O. H. - konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II sp.zn. 5T/214/2007 bolo zastavené z dôvodu oslobodenia spod obžaloby rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.09.2016 sp.zn. 3To/84/2016,

O.) Č.: R.-XXX/X-R.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 23.04.2017, č. 3Pv 289/14/1102-30,

D.) Č.: R.-XXXX/X-R.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 25.07.2017, č. 3Pv 289/14/1102-36,

P.) Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 25.07.2017, č. 3Pv 289/14/1102-36,

A.) Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 23.04.2017, č. 3Pv 289/14/1102-30,

E.) Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 21.01.2019, č. 4Pv 20/19/1102-3.

Uviedol, že škoda mu vznikla následkom nezákonných rozhodnutí a nezákonného postupu orgánov verejnej moci. Nezákonného rozhodnutia sa orgán verejnej moci dopustil, tým, že vydal rozsudok vo veci sp.zn. 5T/214/2007 zo dňa 17.03.2016, uznesenie o obžalobe vydané Okresnou prokuratúrou Bratislava II sp.zn. 3Pv 390/2006, vznesenie obvinenia zo dňa 25.04.2006, uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 27.03.2006, Č.: R.-XXXX/X-R.-O., ako aj vydaním uznesení o obvinení a o začatí trestného stíhania na základe R.-XXX/X-R.-O.-XXXX, Č.: R.-XXXX/X-R.-O.-XXXX, Č.W.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, ako aj Okresnou prokuratúrou Bratislava II v trestnom

konaní sp.zn. 3Pv/289/14/1102. Trestné konania sa skončili oslobodzujúcim rozsudkom, a to z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a proti rozsudku vo veci sp.zn. 5T/214/2007 zo dňa 17.03.2016 podal odvolanie a proti každému z trestných konaní sa bránil.

8. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

9. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 159 C.s.p., začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

11. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v časti zastavenia konania zdôvodnil tým, že prejednávaniu veci bráni prekážka veci začatej. Prekážka začatého konania vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Nejde o totožnosť vecí a nie je daná prekážka litispendencie, ak chýba čo i len jeden znak totožnosti vecí. V prejednávanej veci odvolací súd konštatuje, že tak v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 19C/26/2019 ako aj v konaní vedenom pod sp.zn. 31C/26/2020, je daná totožnosť predmetu konania, nakoľko predmetom oboch konaní je uplatnenie nároku žalobcu na zaplatenie sumy 1.750 000 eur titulom majetkovej ujmy a sumy 950.000 eur titulom nemajetkovej ujmy v súvislosti s nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom. V oboch konaniach žalobca dôvodnosť nároku skutkovo vymedzil na základe rovnakých skutkových tvrdení „bol stíhaný v niekoľkých trestných veciach v identickej veci (Č.: R.-XXXX/X-R.-O., R. V. O. H. - konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II sp.zn. 5T/214/2007 bolo zastavené z dôvodu oslobodenia spod obžaloby rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.09.2016 sp.zn. 3To/84/2016, Č.B.: R.-XXX/X-R.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 23.04.2017, č. 3Pv 289/14/1102-30, Č.: R.-XXXX/X-R.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 25.07.2017, č. 3Pv 289/14/1102-36, Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 25.07.2017, č. 3Pv 289/14/1102-36, Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 23.04.2017, č. 3Pv 289/14/1102-30, Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, R. V. O. H. - zastavené uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 21.01.2019, č. 4Pv 20/19/1102-3. Uviedol, že škoda mu vznikla následkom nezákonných rozhodnutí a nezákonného postupu orgánov verejnej moci. Nezákonného rozhodnutia sa orgán verejnej moci dopustil, tým, že vydal rozsudok vo veci sp.zn. 5T/214/2007 zo dňa 17.03.2016, uznesenie o obžalobe vydané Okresnou prokuratúrou Bratislava II sp.zn. 3Pv 390/2006, vznesenie obvinenia zo dňa 25.04.2006, uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 27.03.2006, Č.: R.-XXXX/X-R.-O., ako aj vydaním uznesení o obvinení a o začatí trestného stíhania na základe R.-XXX/X-R.-O.-XXXX, Č.: R.-XXXX/X-R.-O.-XXXX, Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, Č.: R.-XXX/X-B.-O.-XXXX, ako aj Okresnou prokuratúrou Bratislava II v trestnom konaní sp.zn. 3Pv/289/14/1102. Trestné konania sa skončili oslobodzujúcim rozsudkom, a to z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a proti rozsudku vo veci sp.zn. 5T/214/2007 zo dňa 17.03.2016 podal odvolanie a proti každému z trestných konaní sa bránil“. I keď v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 19C/26/2020 žalobca ako žalovaného označil Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR a v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 31C/26/2020 ako žalovaného označil Slovenskú republiku zastúpenú Generálnou prokuratúrou SR, je zásadným, že na strane žalovaného označil Slovenskú republiku, a to bez ohľadu na tú skutočnosť, ktorý orgán Slovenskej republiky koná v jej mene. Označenie správneho štátneho orgánu v žalobe, ktorý koná za štát v rozsahu svojej pôsobnosti, nie je otázkou pasívnej legitímácie štátu v konaní, resp. s pasívnou legitímáciou štátu nesúvisí. I v prípade, ak účastník konania síce štátny orgán, ktorý má za štát konať, označí, ale uplatnený nárok do pôsobnosti tohto štátneho orgánu nepatrí, alebo označí subjekt, ktorý štátnym orgánom nie je, resp. nie je ani právnym subjektom, nejde o vadu návrhu ani o nedostatok podmienky konania. Súd totiž nie je pri posudzovaní správnosti označenia orgánu príslušného konať v mene štátu, viazaný predchádzajúcim (ne) konaním orgánov štátu pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody. Rozhodujúci je obsah žaloby, z ktorej musí byť zrejmé rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktorým mala byť spôsobená škoda. K otázke označenia, resp. určenia orgánu oprávnenému konať za štát zaujal Najvyšší súd SR právne závery, napr. v uznesení z 26.9.2012, sp. zn. 6 Cdo 149/2011, v ktorom uviedol, že „riadne označenie štátu, ako žalovaného účastníka konania je náležitou riadneho návrhu na začatie

konania. Štát je ako účastník konania označený riadne, ak je súčasne s ním označený príslušný štátny orgán, ktorý bude za štát konať. Neoznačenie toho, kto má za štát konať, má za následok neúplnosť návrhu so súčasným vznikom povinnosti súdu pokúsiť sa o odstránenie tejto vady postupom podľa § 43 O. s. p.. V prípade, že účastník konania síce štátny orgán, ktorý má za štát konať, označí, ale uplatnený nárok do pôsobnosti tohto štátneho orgánu nepatrí, alebo označí subjekt, ktorý štátnym orgánom nie je, resp. nie je ani právnym subjektom, nejde o vadu návrhu ani o nedostatok podmienky konania.“ Tak ako bolo uvedené, súd je povinný bez zreteľa na označenie obsiahnuté v návrhu zabezpečiť, aby za štát pred súdom konal štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu a konať len s takýmto oprávneným subjektom. Právne názory vyjadrené v tomto uznesení Najvyššieho súdu SR zastáva i odvolací súd v preskúmvanej veci. Možno tak ustáliť, že je splnená aj ďalšia podmienka, a to skutočnosť, že sa jedná o rovnakých účastníkov tak na strane žalobcu ako aj žalovaného. Možno tak prijať totožne so súdom prvej inštancie záver, že žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II sp.zn. 19C/26/2020 ako aj v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 31C/26/2020, označil rovnakých účastníkov, jedná sa o rovnaký predmet konania (náhradu škody a nemajetkovej ujmy titulom rovnakého nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu), pričom dôvodnosť uplatnených nárokov žalobcu odvodzoval od rovnakých skutkových tvrdení. Nakoľko konanie na Okresnom súde Bratislava II vedené pod sp.zn. 31C/26/2020 začalo skôr ako konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 19C/26/2020, súd prvej inštancie postupoval správne, keď konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 19C/26/2020, ktoré sa začalo neskôr, zastavil.

12. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľa odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán spor (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na zostávajúcu odvoláciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

13. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. (vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie) ako vecne a právne správne potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 C.s.p.. I keď v odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, odvolací súd vzhliadol na to, že žalovanému nebolo napadnuté rozhodnutie doručované, v odvolacom konaní sa nevyjadroval a nebude mu doručované ani rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň sa jedná o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).